CAMPIONATELE EUROPENE, PRINCIPALUL EVENIMENT AL ANULUI ATLETIC '78

Palmaresul de pînă acum al atleților români la această competiție : 2 medalii de aur, 10 de argint și 2 de bronz

Săptămîna viitoare, de marți și pînă duminică, se vor desfășura la Praga întrecerile campionatelor europene de atletism. În legătură cu acest important eveniment al sportului internațional, iată cîteva date interesante.

● În capitala Cehoslovaciei va avea loc ediția a XII-a a competiției continentale. Celelalte ediții au avut loc în 1934 — Torino, 1938 — Paris, 1946 — Oslo, 1950 — Bruxelles, 1954 — Berna, 1958 — Stockholm, 1962 — Belgrad, 1966 — Budapesta, 1969 — Atena, 1971 — Helsinki și 1974 — Roma.

● Atleții români au fost prezenți la edițiile din 1934, 1938 și la cele din 1954 pînă acum. Prima medalie obținută de un sportiv român a fost cucerită la Berna, pe stadionul Neufeld, de **Iolanda Balaș**, aflată atunci la vîrsta junioratului (18 ani). Atleta noastră a sărit 1,65 m — record național.

● **Iolanda Balaș** este, dealtfel, singura dintre atletele sau atleții noștri care au cucerit medalia de aur la C.E. și nu doar o dată, ci de două ori: 1958 — 1,77 m și 1962 — 1,83 m. În ceea ce privește medaliile, la cele 9 ediții la care au participat, atleții români au obținut 2 de aur, 10 de argint și 2 de bronz. Printre medaliații cu argint s-au aflat: **Maria Diaconescu** — suliță 52,10 m și **Zoltan Vamoș** — 3000 m obst. 8:37,6 în 1962, **Mihaela Peneș** — suliță 56,94 m în 1966, **Viorica Viscopoleanu** — lungime 6,45 m și **Leonida Caraiosifoglu** — 20 km marș 1.31:06,4 în 1969, **Cornelia Popa** — înălțime 1,85 m în 1971, **Argentina Menis** — disc 64,62 m și **Carol Corbu** — triplu 16,66 m în 1974. Medalii de bronz au cucerit Corbu — 16,87 m în 1971 și Mariana Suman — 800 m 1:59,8 în 1974. Interesant de arătat că la Jocurile Olimpice, tot la 9 ediții la care au participat, atleții noștri au cucerit 5 medalii de aur, 4 de argint și 3 de bronz!

CIFRE DE BUN AUGUR !...

Nici una dintre cele 11 ediții de pînă acum ale campionatelor europene de atletism n-a fost precedată ca aceasta, de la Praga, de corectarea atîtor recorduri mondiale. Dintre numeroasele performanțe-record înregistrate în acest sezon competițional, „partea leului" și-au tăiat-o europenii. Pînă acum, în preajma inaugurării campionatelor continentale, au fost îmbunătățite, între altele, următoarele performanțe: BĂRBAȚI : **înălțime** — Vladimir Iașcenko (U.R.S.S.) 2,34 m, **greutate** — Udo Beyer (R.D.G.) 22,15 m, **disc** — Wolfgang Schmidt (R.D.G.) 71,16 m, **ciocan** —Boris Zaiciuk (U.R.S.S.) 80,14 și Karl-Heinz Riehm (R.F.G.), 80,32 m ; FEMEI : **200 m** — Marita Koch (R.D.G.) 22,06 de 2 ori, **400 m** — Koch 49,19 și 49,02, **100 mg** — Graszyna Rabsztyn (Polonia) 12,48, **400 mg** — Krystyna Kasperczyk (Polonia) 55,44, Tatiana Velențova (U.R.S.S.) 55,31, **3 000 m** — Grete Waitz (Norvegia) 8:32,1 (performanța de 8:27,1 realizată de Ludmila Braghina în 1976 nu a fost omologată de IAAF), **lungime** — Vilgelmina Bardauskene (U.R.S.S.) 7,07 m, **înălțime** — Sara Simeoni (Italia) 2,01 m, **disc** — Evelin Jahl (R.D.G.) 70,72 m, **4×100 m** — R.D. Germană 42,27 s.

Lista acestor recorduri care reprezintă, în același timp, și recorduri europene, trebuie completată cu două performanțe strict continentale : **10 000 m** — Brendan Foster (Marea Britanie) 27:30,8 și **decatlon** — Guido Kratschmer (R.F.G.) 8 498 p.

În afara acestor rezultate-record, numeroase performanțe de mare valoare figurează în bilanțul anului 1978, la fiecare din cele 40 de probe (24 masculine și 16 feminine) care apar pe programul întrecerilor de la Praga, ceea ce ne face să fim convinși că nivelul disputelor de pe stadionul Strahov va fi foarte ridicat, poate că chiar cel mai ridicat din istoria de aproape jumătate de secol a acestei prestigioase competiții. Și, în orice caz, un fapt absolut cert, cei care doresc să cucerească medalii vor trebui, în mod obligatoriu, să înregistreze performanțe foarte bune sau chiar excepționale! Să sperăm că printre aceștia se vor afla și cîțiva dintre reprezentanții atletismului românesc !

PREGĂTIRI INTENSE ALE ATLEȚILOR PENTRU C. E.

Ultimul record al Ulrikăi Burns (R.D.G.) pe 1000 m (2:31,95) n-a durat decît 3 zile deoarece, la Podolsk, atleta sovietică **Tatiana Providohina** a înregistrat un nou record mondial cu 2:30,60 ● La Postdam, concurs al atleților din R.D. Germană, cu cîteva rezultate excelente : bărbați : 5000 m — **Cierpinski** 13:58,6 (maratonul de la Praga are în persoana sa un mare favorit !), înălțime — **Lauterbach** 2,30 m, lungime — **Meuche** 7,76 m, greutate — **Beyer** 21,48 m ; femei : 100 m — **Oelsner-Göhr** 11,05 s, 800 m — **Bruns** 1:58,1, 100 mg — **Kiler** 12,64 s, lungime — **Wujak** 6,63 m, înălțime — **Ackermann** 1,93 m, greutate — **Droese** 21,30 m. ● La Bruxelles, „Memorialul Van Damme", proba de 5000 m a fost cîștigată de Rod Dixon (Noua Zeelandă) cu timpul de 13:21,8. Feuerbach (S.U.A.) a aruncat greutatea la 20,30 m, iar Côe (Anglia) a terminat învingător în cursa de 800 m cu rezultatul de 1:44,3.

CODANA DE LA MUZEUL OLYMPIA

De cum păşeşte hotarul Olympiei peloponeziene, călătorul, indiferent de unde vine, este copleşit de puternice emoţii şi sentimente. Cauzele sînt multiple. Dar pe cei cu tangenţe în lumea sportului gîndul îi duce la faptul că istoria Olympiei se confundă cu însăşi istoria Jocurilor organizate aici, pentru prima dată, în anul 776 i.e.n.

Suprema emoţie am încercat-o vizitînd muzeul Olimpiadelor, adăpostit de o clădire albă de marmură, ce reflecta, sub razele unui soare treaz, o lumină diafană, răscolitoare.

Istoria milenară a Jocurilor este redată aici prin medalii şi trofee, litografii şi fotografii. Pe panoul rezervat ultimei ediţii a Jocurilor Olimpice, o singură imagine : Nadia Comăneci, *într-un prim-plan de o plasticitate remarcabilă. Atît şi nimic mai mult !*

Trecînd peste momentul emoţional al întîlnirii neaşteptate cu „Zîna Carpaţilor", l-am întrebat pe unul din ghizii muzeului cum se explică lipsa altor imagini de la J.O. din 1976. Acesta, neştiind că sînt compatriotul Nadiei, mi-a răspuns surizînd : „Nadia a fost EROINA Jocurilor, fiind răsplătită de noi cu ramura de măslin, precum cîştigătorii din antichitate. O lume întreagă a fost cucerită de performanţele uluitoare ale acestei românce cu zîmbet fermecător şi enigmatic. Ea este simbolul Jocurilor de la Montreal..."

Am părăsit celebrul muzeu, care înfăţişează milenara istorie a sportului, încercat de un puternic sentiment de mîndrie patriotică, cucerit de modul cum a fost astfel onorat sportul românesc.

T. SIRIOPOL

Campionatele mondiale de lupte greco-romane

NOI VICTORII ALE SPORTIVILOR ROMÂNI

CIUDAD DE MEXICO, 22 (prin telex). — Pînă la ora acestei transmisii, în cursul primelor trei tururi ale campionatelor mondiale de lupte greco-romane, care se desfășoară în sala gimnaziului „Juan de la Barrera" din capitala Mexicului, nu mai puțin de **9 sportivi români (din cei 10 înscriși pe listele de concurs) au reușit să se mențină în lupta pentru locurile fruntașe.**

În reuniunea de matineu a celei de a doua zile de concurs au fost prezenți pe program șase luptători români. **Constantin Alexandru** (cat. 48 kg) a avut un meci foarte greu cu vicecampionul mondial al categoriei **Sali Bora** (Turcia), adversar pe care, după ce l-a condus cu 5—0 la puncte, dominîndu-l copios, l-a învins prin descalificare, trecînd astfel de unul dintre principalii candidați la titlul suprem. Pentru a treia oară de la începutul competiției, campionul mondial **Nicu Gingă** (52 kg) părăsește victorios salteaua de concurs, obținînd o frumoasă victorie în dauna italianului **Antonio Caltabiano.** După cîteva reușite acțiuni de atac, cu care sportivul nostru a luat un avantaj de 14—2 la puncte, italianul a fost descalificat în min. 5,10 pentru luptă pasivă. În turul 3, **Mihai Boțilă** (57 kg) face eforturi pentru a recupera terenul pierdut în meciul anterior și reușește, cu o frumoasă execuție, să-l învingă prin tuș (min. 5,25) pe mexicanul Paolo Gomez. Grav rănit încă din prima zi, **Ion Păun** (62 kg) a încercat aproape imposibilul în întîlnirea cu **Ivan Staikov** (Bulgaria). După două fixări, campionul român conducea cu 2—0 la puncte, dar în repriza secundă o nouă lovitură primită la arcada rănită a făcut ca sportivul nostru să sîngereze din nou abundent și astfel medicul concursului a cerut abandonul lui Ion Păun care, deși a luptat foarte bine, este obligat să părăsească întrecerile înainte de etapele finale la care avea dreptul să aspire. Tot în turul 3, **Ștefan Rusu** (63 kg) a luat un avans considerabil în fața americanului **Tom Minkel,** conducînd cu 20—1 în momentul în care (min. 7,40) arbitrii dictează descalificarea sportivului din S.U.A. În sfîrșit, în cea de a doua apariție pe salteaua de concurs, **Gheorghe Ciobotaru** (74 kg) obține o nouă victorie, învingînd printr-un tuș rapid realizat (min. 2,15) pe belgianul **Van Lancker.**

În acest fel, un prim bilanț al luptătorilor noștri prezenți la campionatele mondiale îi arată (cu o singură excepție, datorată accidentării lui Ion Păun) concurenți redutabili în întrecerile pentru locurile fruntașe.

Mihai TRANCĂ

IARNA COBOARĂ LA PARALELA 44

Sarajevo — gazda Olimpiadei albe din 1984

Greu și-ar fi putut imagina vizitatorul obișnuit al frumosului și bogatului oraș balcanic că într-o zi, mai puternică decît pecetea istorică, va coborî aici, tocmai din munții Bosniei, emblema cu cinci cercuri olimpice, dînd noi dimensiuni așezămîntului care întrunește din vechime semne ale culturii mediteraneene, bizantine și central-europene. Pe străzile orașului cu aproape 400.000 de locuitori (a treia aglomerație urbană din Iugoslavia), plin de tineri studenți, colinzi cartierele, de la înaltele blocuri „zgîrie-nori" pînă la bazarurile cu minaret, te pierzi în perimetrul universitar, te oprești la Sala municipală, impozantă, care a găzduit campionatele mondiale de tenis de masă, de baschet și handbal, dar soarele blînd, aici la paralela 44, nu-ți duce nicicum gîndul spre splendorile sporturilor invernale.

Și totuși, în ciuda sceptici-lor, Sarajevo a cîștigat campania electorală a Jocurilor de iarnă din 1984 (ediția a 14-a). Cuvintele poetului local s-au dovedit mai tari decît impresiile : **„Sarajevo, munții-ți dau roată, îmbrățișînd cerul cu vîrfurile lor înzăpezite și înbrumate, asemenea unor mașnegi destoinici".** Într-adevăr, cine are răbdare să ducă privirea spre zări, chiar dintre zidurile orașului, va zări coamele dulci înălțîndu-se pînă aproape de 2 000 m. Paralel cu Marea Adriatică, munții Bukovik, Romanija, Trebevici, Jahorina, Igman și Bjelasnica străjuiesc parcă Republica Socialistă Bosnia - Herțegovina. Dintre aceste numiri — astăzi încă inedite — ceva mai familiară iubitorilor de sporturi de iarnă le este — cu altitudinea de 1913 m — Jahorina, gazdă tradițională, de mai mulți ani, a întrecerilor de schi alpin pentru Cupa Europei. Stațiunea se află la doar 28 km de oraș ; în general s-a observat că distanțele de parcurs, în ciuda aparențelor, sînt foarte scurte. Șavnik (schi alpin) — la doar 22 km, Igman (schi nordic, biatlon) — la 24 km, precum în sud-estul orașului, trambulina de sărituri de la Ilidza nu-l la mai mult de 10—12 minute cu mașina și tot așa pîrtia de bob și sanie de la Trebevici (accesibilă direct din oraș cu telefericul).

Orașul însuși și-a păstrat plăcerea găzduirii întrecerilor de patinaj artistic și viteză, a meciurilor de hochei, în perimetrul noului complex sportiv Skenderija, cu săli putînd adăposti 3 000—4 200 de spectatori. Adevărul este însă că cine cunoaște Sarajevo astăzi, nu-l va mai recunoaște în 1984, datorită impozantelor proiecte de dezvoltare edilitară care au intrat în vigoare odată cu atribuirea calității de gazdă a Jocurilor Olimpice de iarnă.

Victor BĂNCIULESCU

Interviu în exclusivitate pentru „SPORTUL"

„DORESC SĂ ARUNC DISCUL CONSTANT PESTE 70 DE METRI"

— declară noul recordman mondial Wolfgang Schmidt

Recent, în cadrul unui concurs desfășurat pe stadionul Dynamo din capitala R.D. Germane, atletul **Wolfgang Schmidt** a obținut o performanță excepțională la aruncarea discului : 71,16 m, depășind vechiul record al lumii (70,86 m), deținut de americanul Mac Wilkins. Cu acest prilej, colegul nostru **Jürgen Zeume** de la ziarul „Deutsches Sportecho" a stat de vorbă cu acest deosebit atlet (născut la 16 ianuarie 1954, component al clubului Dynamo Berlin), solicitîndu-i un interviu pentru amatorii de sport din România, cititori ai ziarului „Sportul".

— Cum a fost, Wolfi?

— În ziua concursului m-am simțit foarte bine. M-a indispus, puțin, doar vremea rece de afară, dimineața termometrul arătînd 15 grade. Cam frig, mi-am zis. De aceea m-am hotărît să fac o foarte bună încălzire. Antrenorul meu a fost de acord și chiar așa am și procedat. Tribunele goale nu m-au deprimat. Am simțit tot timpul puternicul sprijin moral al tatălui meu, și el antrenor federal de atletism, care se afla sub cupola de beton. În această stare psihică am pășit în concurs. Chiar din prima încercare am aruncat bine: 68,14 m, doar la 78 de cm de recordul meu european. A doua încercare a fost excepțională: 71,16 — record mondial! Tatăl meu a alergat pe teren și m-a îmbrățișat primul, strigîndu-mi: Fantastic! În continuare, celelalte patru aruncări au fost bune, dar nici una peste 70 m: 67,72 m, 67,16 m, 65,78 m, 68,34 m.

— Și după această mare performanță ce s-a mai întîmplat?

— După concurs, împreună cu tata și logodnica mea Uschi am sărbătorit evenimentul la restaurantul „Metropol" din Berlin, cu o sticlă de șampanie.

— Recordul este o consecință a bunei pregătiri...

— Firește. Dar nu numai atît. Am avut o iarnă blîndă, care mi-a permis să mă antrenez de timpuriu în aer liber. În ziua recordului am participat la cel de al 15-lea concurs al anului, deci pot spune că am fost bine „rodat" în comparație cu aceeași perioadă din alți ani.

— La cei 197 cm cît măsori și la cele 115 kg cît cîntărești acum te simți în formă și în forță pentru viitoarele întreceri?

— Da. Am slăbit puțin, dar acest lucru mi-a fost în avantaj. Am devenit mai sprinten, mai mobil și, firesc, mi-a crescut viteza în execuție. Sper să mai corectez actualul record mondial.

— Cine ți-a fost atletul model ?

— Ludvik Danek, prin longevitate și marile sale performanțe. „Duelurile" sale cu Al. Oerter vor intra în istoria atletismului și a aruncării discului.

— Ce planuri ai pentru viitor ?

— Sînt bucuros că după recordul mondial l-am întîlnit și l-am învins pe Mac Wilkins. Într-un fel, mi-am confirmat recordul. Acum doresc să devin campion european la Praga, avîndu-l principal candidat pe finlandezul Tukko. Dar țelul meu principal constă în obținerea unor rezultate, cît mai multe, de peste 70 metri. Fără îndoială că, în continuare, voi avea mult de muncit pentru a mă menține printre cei mai buni din lume. Apoi, intenționez să particip la cît mai multe concursuri, în compania celor mai valoroși discoboli ai lumii. Visul meu este să devin campion olimpic în marea competiție din 1980, de la Moscova.

La 23 și 27 august, în R.F. Germania

CAMPIONATELE MONDIALE DE CICLISM PE ȘOSEA

La 23 și 27 august se vor desfășura în R.F. Germania campionatele mondiale de ciclism pe șosea. La startul acestor întreceri, la care se vor alinia toate forțele de prim rang ale sportului cu pedale amator, vor fi prezenți și rutierii români. Din delegația țării noastre fac parte Vasile Teodor, Mircea Romașcanu, Valentin Marin, Traian Sîrbu, Nicolae Savu și Constantin Căruțașu (antrenor : **Nicolae Voicu**). Primii patru alergători vor concura, în ziua de 23 august, la proba de 100 km contracronometru pe echipe, urmînd ca întregul lot să participe, la 27 august, la proba individuală de fond, pe circuitul de la Nürburgring.

Redacția și administrația : cod 70139 București, str. V. Conta 16, et. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11 10 05 ; secția coresp. 11 51 09 ; interurban 437 ; telex 10 350 romsp. Tiparul I. P. „Informația" Pentru străinătate : abonamente prin ILEXIM — departamentul export-import presă. P.O. Box 136—137, telex 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. R. 1, 2, 3, 4. 10363